

Abel, Onderweg

Ik doe de deur dicht
straten lijken te huilen
wolken lijken te vluchten
Ik stap de bus in
Mensen lijken te kijken
Maar ik wil ze ontwijken
Voordat ze mij zien
Het is al lang verleden tijd
Dat je mijn verjaardag niet vergat
Je onvoorwaardelijk koos voor mij

Ik zie de velden
Langs mij gaan de huizen
Het is stil achter de ruiten
Wie kan mij zien
in blauwverlichte treinen
Je hart is zo dicht bij me
Maar het klopt niet
Het is al lang verleden tijd
Je zwarte haren en je lach
dat je heel de wereld voor mij was
het zit nog veel te diep in mij
dat ik mocht delen wat jij had
je door mijn haar ging en zei

je kent mijn stem niet
wie ik ben is wat je nu ziet
wil je dansen met illusies in gedachten
ben je verder dan het heden
wil je terug naar je verleden
zegt je dat iets
het is al lang verleden tijd
rode wijn op het terras
dat je heel de wereld voor mij was
het zit nog veel te diep in mij
dat ik vergat hoe jij me zag
dat ik zo anders ben dan jij

ik loop de straat in
maar het zal me nooit verwarmen
omdat het mij niet kan omarmen
wie zou mij zien
het liefst zou ik willen schreeuwen
ik zou oneindig willen schreeuwen
maar het gaat niet
jij bent niet alleen van mij
ik kan de wereld laten zien
dat het zo beter is misschien
het is al lang verleden tijd
dat ik vergat hoe jij me zag
dat ik zo anders ben dan jij